

Прѣсти кѣрши сивѣ сокола храни,
Сжлзи рони сивѣ сокола пои,
И ми дѣма Гюро добарѣ юнакѣ :

„Ой-та тебе пиле соколово !

Не та 'рана голямѣ до порастешѣ,

Но та 'рана дома да та прата ;

Тѣ да видешѣ мои-те дворове,

Запустели, со пелинѣ обрасли.“

Отговаря пиле соколово :

„Снощи минахѣ край твои-те двори,

На сретѣ двори едно сухо дрѣво,

На дрѣво-то до три кукавици.

Първа кука ми е онѣмяла,

Втора кука ми е присипнала,

Третья кука и ми погледва.“

Отговаря Гюро добарѣ юнакѣ :

„Де-то кука, тѣ е онѣмяла,

Тая ми е мой-та стара майка,

Де-то кука ми е присипнала,

Тя ми е моя-та мила сестра,

Де-то кука и ми погледва,

То ми е мое-то прѣво либе.“

107.

Будинска Рада.

Отъ Панагюрище.

Мари Радо, бяла Радо !
Царѣ царува въ Цариграда,
Бяла Рада въ Буденѣ града.
Биха Турци, биха Гърци,
Биха млади Бничаре,
Не можаха да разбѣятѣ
Нови града Буденова,
Дур' не доде Татарѣ паша,
Татарѣ паша сосѣ Татари.
Двашѣ обиде, тришѣ удари ;
Твари ми са разлюляха,
Ключелки са потрошиха,

И порти са отвориха,
Тѣ е влязалѣ Татарѣ паша.
Тамѣ е нашалѣ бяла Рада,
Дека яде циро бгне
И пие си ру'йно вино
Сѣ Петра Бана, мила брата,
И Ивана побратима.
Петра Бана погубиха ;
А Ивана посякоха,
Бяла Рада поробиха.
Вързаха ѣ бяло лице
Бяло лице сѣ бяла вѣла,